

Ikke velg bort noe du virkelig vil før det er prøvd!

Jeg er i dag en mann på 33 år som har hatt barneleddgikt siden jeg var 7. De første symptomene kom på en skitur, en måned etterpå ble jeg diagnostisert med juvenil revmatoid artritt med feber og betennelse i mange ledd. Jeg tok det tungt, det å gå fra å være svært aktiv til å måtte ta det mer med ro. Sykdommen gjorde at det følte som om jeg var sperret inne i min egen kropp. Jeg ble sett på som en lat og usporty gutt, mens jeg egentlig var den samme sporty gutten jeg hadde vært før sykdommen. Det tok lang tid før jeg aksepterte at jeg hadde sykdommen og ville ikke identifisere meg med andre syke.

Det å ha en sykdom, eller et eller annet som gjør at man føler seg annerledes kan være vanskelig. Det at man føler seg annerledes tror jeg likevel er noe som ligger i tankene, mer enn at det er noe reelt. Alle er usikre en eller flere ganger i livet uavhengig av sykdom.

Jeg hadde i lang tid dårlig selvtillit i forhold til jenter på grunn av at jeg er liten av vekst. Jeg måtte jobbe langsiktig for å bli trygg på mine styrker og unike egenskaper. Som voksen har jeg blitt trygg på at disse sterke sidene definerer meg som person mer enn hva det fysiske utseende gjør.

Da jeg først hadde akseptert sykdommen, handlet det om å gjøre det beste ut av situasjonen. Det har blant annet gjort at jeg har lært å sette pris på de positive tingene i livet. Dette inkluderer det å kose seg med de små tingene som te på sengen, eller gleden av å ha en dag med mindre smerter. Det å gjøre det beste ut av situasjonen handlet for meg også om å sette tydelige mål for hva jeg ville her i livet, og om å lage en plan om hvordan jeg kunne nå disse målene. Jeg fant for eksempel ut at man i noen tilfeller kan søke om særskilt opptak til studier og at det finnes fond som støtter personer med kronisk sykdom som ønsker å ta høyere utdanning. I dag sitter jeg igjen med en master og masse unik arbeidserfaring. Jeg har erfart at det er viktig å lytte til kroppen, men sykdommen skal ikke stå i veien for å fortsette å gjøre det jeg har lyst til. Det kan hende jeg bare må finne en annen vei til målet.

Det er viktig ikke å sykeliggjøre seg mer enn nødvendig. Dersom man ønsker suksess på enkelte områder i livet «konkurrerer» man på like vilkår som funksjonsfriske. Her er det leveranser og prestasjon som betyr mest og det er uavhengig av om man er kronisk syk eller ikke. Det er likevel viktig å benytte seg av de mulighetene for hjelp og støtte man kan få og følge sine ønsker og drømmer. Gi deg selv en sjanse, ikke velg bort noe før det er prøvd!